

Suuren valiokunnan mietintö 1/1996 vp

Lakialoite laiksi kalastuslain muuttamisesta

Asian toisessa käsittelyssä eduskunta on maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön 9/1996 vp

pohjalta hyväksynyt lakialoitteeseen sisältyvän lakiehdotuksen näin kuuluvana:

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/82) 7 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 ja 2 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12, 39, 88 ja 89 § sekä 107 §:n 7 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 1 ja 2 momentti, 11 §:n 1 momentti sekä 88 ja 89 § 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1355/93), sekä

lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, sekä lakiin uusi 89 a § seuraavasti:

7, 8 ja 10 §

(Kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

11 §

Jos 1 §:ssä mainitut tavoitteet tai erityiset syyt vaativat, on maaseutuelinkeinopiirillä vesialueen omistajan tai kalastusalueen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan oikeus määrättyllä alueella rajoittaa 8 §:ssä tarkoitettua onkimista ja pilkkimistä tai 9 §:ssä tarkoitettujen lupien myöntämistä taikka kieltää ne määräajaksi.

Vesialueella, jolla tavanomaista tehokkaaman kalakannan hoidon tulosten turvaaminen, petokalajien tärkeiden kutualueiden suojeleminen tai liiallisen häirinnän estäminen taikka merilintujen pesimisen turvaaminen pesimäaikana sitä edellyttää, maaseutuelinkeinopiirin on kiellettävä 8 §:ssä tarkoitettu viehekalastus. Kielto annetaan vesialueen omistajan tai kalastusalueen tai vuokramiehen, ammattikalastajan, alueellisen ympäristökeskuksen tai sen, jonka etua asia koskee, hakemuksesta taikka maaseutuelinkeinopiirin omasta aloitteesta, ja kielletty alue voi olla kokonaisuudessaan enintään 25 prosenttia kalastusalueen vesipinta-alasta. (Uusi)

12 ja 39 §

(Kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

88 §

(1 mom. kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

Jokaisen 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua viehekalastusta harjoittavan henkilön on suoritettava valtiolle vuosittain viehekalastusmaksu. Viehekalastusmaksu on 150 markkaa kalenterivuodelta tai 35 markkaa seitsemän vuorokauden kalastusjaksolta kunkin sellaisen läänin osalta, jonka alueella henkilö harjoittaa sanottua viehekalastusta. Viehekalastusmaksua ei kuitenkaan peritä alle 18-vuotiaalta eikä 65 vuotta täyttäneeltä henkilöltä eikä myöskään viehekalastuksesta, jota harjoitetaan yleisellä vesialueella.

Maa- ja metsätalousministeriö perii edellä tässä pykälässä tarkoitettut maksut elinkustannusindeksin nousua vastaavasti tarkistettuina. Tarkistus tehdään täysin kymmenin markoin.

89 §

(Kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

89 a § (Uusi)

Viehekalastusmaksuina kertyneet varat jaetaan, valtiolle maksun kannosta ja varojen jakamisesta aiheutuneilla kuluilla vähennettynä, kalenterivuositain jälkikäteen kalavesien omistajille korvauksena heidän omistamiensa kalavesien käyttämisestä viehekalastukseen.

Jos vesialueen omistajalle 1 momentin mukaan tuleva määrä olisi enintään 200 markkaa, varoja ei jaeta omistajalle, vaan asianomaiselle kalastusalueelle.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut korvaukset myöntää maa- ja metsätalousministeriön määräämissä rajoissa asianomainen maaseutuelinkeinopiiri. Kalastusalueita voidaan käyttää apuna jaettaessa varoja vesialueen omistajalle.

Kun asia tämän johdosta on ollut suuren valiokunnan käsiteltävänä, suuri valiokunta on päättänyt

Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 1996

Varojen jaossa on otettava huomioon vesialueeseen kohdistuva viehekalastusrasitus.

91 a §
(Poist.)

107 §
(Kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

Voimaantulosäännös
(Kuten maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnössä)

yhtyä eduskunnan asiassa tekemään päätökseen.